

[Paul Holt.]

os, og det er noget, vi trænger til igen, at de Vanskeligheder, vi staar i, kommer til at virke som en Inspiration og derved nøder alle til at gaa ind i et produktivt Samarbejde. Alle Dele af det danske Folk, baade Arbejdere og Arbejdsgivere, Købmænd og Bønder og Byfolk, hele Folket maa samles i een Vilje for at overvinde de Vanskeligheder, vi staar i.

Paa det sociale Omraade er det en Nødvendighed, at vi bekender os til en folkelig Solidaritet, det vil sige, at vi staar fælles om de Opgaver, som Samfundet maa paalægge os, for at de forskellige Grupper i Samfundet kan faa de bedst mulige Vilkaar at leve under. Vi maa se paa hele den sociale Lovgivning under Rettens Synspunkt, saaledes at Sociallovgivningen ikke skal være et Skel, der sættes mellem forskellige Befolkningsgrupper, men derimod give Udtryk for en Ret, der skal være lige for alle. Det maa være saaledes, at vi gennem vor sociale Lovgivning yder vor Hjælp til, at Hjemmene kan faa deres Tilværelse sikret. Vi har fra vor Side Gang paa Gang fremhævet forskellige Forslag, som peger netop i denne Retning, f. Eks. et Forslag om Familieløn, og det har været os en Skuffelse, at vi paa dette Omraade ikke har mødt nogen virkelig Forstaaelse fra den nu siddende Regerings Side. Vi mener fremdeles, at der her skal gøres en Indsats, at man bør tage hele dette Spørgsmaal om Familieløn under alvorlig Overvejelse, afveje de økonomiske Muligheder og gaa dristigt frem i den Erkendelse, at det er et Samfundsanliggende af overordentlig stor Betydning. Vi kan ogsaa pege paa, at vort nordiske Naboland netop nu er ved at gaa ind under en saadan Ordning. Man kan ogsaa nævne andre Eksempler, hvor vi har gjort vort Forsøg paa at yde Bidrag til at løse de store Fællesopgaver. Nu kommer der Afbrydelse i det paa Grund af det Valg, vi alle venter. Netop disse Sager trænger til et Samarbejde, og man kan synes, at Forudsætningerne allerede tidligere burde have været til Stede for, at et saadant Samarbejde virkelig kunde gennemføres, ogsaa i praktisk Politik.

Vedrørende det sydslesvigske Spørgsmaal har den højtærede Statsminister udtalt, at en Støtte fra dansk Side til Sydslesvigernes Henvendelse til de allierede Magter vilde være en Fordel. Det er ogsaa vor Mening. Vi tror, at det ikke alene kan være en Støtte, men at det er en absolut Nødvendighed for, at denne Henvendelse overhovedet kan faa nogen Betydning.

Desværre synes der her at være et vist Modsætningsforhold mellem den højtærede Statsminister og den højtærede Udenrigsminister, hvis jeg har forstaaet dem ret. Det forekom mig, at den højtærede Udenrigsminister erklærede, at den danske Regering var udelukket fra at yde en saadan Støtte til Sydslesvigernes Henvendelse, for det vilde medføre, at den danske Regering maatte gaa uden for Oktobernoten og derved komme ind paa noget, som der ikke var Fler-tal for i det høje Ting. Nu er det muligt, at jeg skal forstaa den højtærede Statsministers Udtalelse saaledes, at det er noget, han ønsker maa ske i Fremtiden, men det forekommer mig, at der her er en Uklarhed, et Modsætningsforhold mellem de to højtærede Ministre.

Endvidere talte den højtærede Statsminister om, at man fra nogle Sider vilde mene, at der ikke kunde lægges nogen virkelig Værdi ind i en saakaldt § 5, altsaa et Til-sagn om, at Sydslesvigs Befolkning engang ad Aare skal have Ret til en Afstemning om sin Fremtid, og det er muligvis netop de Ord, jeg har udtalt, der har foranlediget denne Bemærkning af den højtærede Statsminister. Den højtærede Statsminister udtalte, at man ikke kunde vide noget om, hvorledes det vilde gaa med en saadan Paragraf. Jeg fremhævede i mit Indlæg, hvilke Vanskeligheder der var ved at faa en saadan Paragraf gennemført, og det har da ogsaa vist sig, at andre mener, at der ikke synes at være større Muligheder derfor netop paa længere Sigt. Derimod har vi jo den engelske Note af September, som viser os, at der kunde være Mulighed derfor paa kortere Sigt.

Der er ogsaa den Vanskelighed ved en § 5 ad Aare, at vi ikke har nogen som helst Udsigt til, at den udenrigspolitiske Situation vil være af en saadan Karakter, at vi alene kan staa med et saadant Krav, idet man maa forvente, at et kommende Tyskland ikke vil gaa ind paa noget saadant. Ogsaa paa dette Omraade forekommer der mig at være en Modsætning mellem den højtærede Statsminister og den højtærede Udenrigsminister.

Jeg fremhævede, at en af de store Vanskeligheder ved at faa gennemført en § 5 ad Aare er det, der nu er ved at ske nede i Sydslesvig. Jeg henviste til, at Bosættelsen af Flygtningene er en meget alvorlig Trusel imod, at en saadan Bestemmelse kan faa Betydning. Alt tyder da ogsaa paa, at Sagen vedrørende Sydslesvig haster, og den højtærede Statsminister fremhævede ogsaa i sin Tale, at Sagen hastede. Ogsaa her fore-